

съществено значение конкретното обозначаване последователността на празниците в отделните текстове спрямо цитираното природно явление. По-скоро тези празници маркират определени времевы параметри чрез смисъла им на летни празници, противостоящи на сланата, чието време е друго. Така акцентът пада именно върху преждевремето, означаващо нарушен порядък. Тъй като сланата маркира друг сезон от календарното време, когато е и края на годишния хайдушки цикъл. Във всички варианти преждевременната слана „изгаря“ на равно поле тревата и на гората листата“, а в един от текстовете е конкретизирано пространството и неговата локална принадлежност „Сливненските балкани, сливненските боази“. Определено е налице семантична обвързаност между преждевременната слана и осланеното пространство - най-вече гората. Предвид това и „слизането“ на хайдутите в повечето текстове в „Сливена града“, което по смисъл предполага, че се извършва от планината /гората/ над Сливен и респективно тя да е осланената /изгорената/, е възможно да се допусне, в един от вариантите за обяснение на необичайната слана, като прикрито представяне на мотива за изгарянето на Света гора в митопоетичната традиция.²⁷ Или по-точно като вариант на този мотив, семантично обвързан с намиращата се в Сливенската планина известна Малка Света гора²⁸ и реализиран в по-късен етап от тази традиция в съответствие с идеите на хайдушкия фолклор.

Въпреки немалкото условности, които съществуват и уговорките, които трябва да се направят е възможно в хипотетичен план търсенето на такива връзки /колкото и да е рисковано/ в разглежданите текстове. Дори и заради това, че в случая хайдушкото и вероятното култово пространство се покриват, което не е достатъчен аргумент в полза на тази хипотеза.

Във всички сливненски текстове с мотив хайдушка сватба заради преждевременната слана /а и не само в текстовете от Сливенско²⁹/ е налице образ на оцелялото дърво, под което лежат седемдесет и седем юнака, хайдушката дружина. Независимо дали е